

Jerneja Premelč

Vpliv števila sodnikov na zanesljivost sodniškega ocenjevanja v standardnih in latinskoameriških plesih

Izvleček

V standardnih in latinskoameriških plesih so se v zadnjem desetletju zgodile velike spremembe v sodniškem ocenjevanju. V začetni obliki so bili oblikovani štirje ocenjevalni kriteriji, vsakega so ocenjevali po trije sodniki. Ocenjevanje se je izkazalo za slabo zanesljivo. Z letom 2017 so bili štirje ocenjevalni kriteriji združeni v dve komponenti, tehnično in umetniško, vsako pa ocenjuje po šest sodnikov. Z raziskavo smo želeli ugotoviti, ali se je z večjim številom sodnikov izboljšala tudi zanesljivost ocenjevanja. Vzorec je sestavljalo 18 slovenskih sodnikov. V vseh standardnih in latinskoameriških plesih so ocenili 12 najbolje uvrščenih članskih plesnih parov na mednarodnem tekmovanju Slovenia Open. Rezultati so pokazali, da se z večjim številom sodnikov zanesljivost ocenjevanja izboljša v vseh štirih ocenjevalnih kriterijih. Vrednosti interklasnijskih korelacijskih koeficientov (ICC) so bile višje pri kriteriju tehnične kvalitete in gibanja z glasbo (ICC = 0,78), pri kriteriju odnosa plesalec-plesalka in koreografije pa so bile vrednosti nižje (ICC = 0,67; 0,68). Sprememba sodniškega sistema z uveljavitvijo šestih sodnikov za ocenjevanje vsake komponente se je izkazala za smotrno in prinaša boljše zanesljivost sodniškega ocenjevanja.

Ključne besede: športni ples, sodniški sistem, estetski športi.

The impact of the number of judges on the reliability of their judgement in standard and latin american dances

Abstract

In the last decade, great changes have occurred in judges' judgement of standard and Latin American dances. Initially, four judging criteria were defined and each of them was rated by three judges. This type of judgement was poorly reliable. In 2017 four judging criteria merged into two components, technical and artistic, and each of them was rated by six judges. The aim of our study was to establish whether the higher number of judges has improved the reliability of their judgement. The sample consisted of 18 Slovenian judges. In all standard and Latin American dances judges rated the 12 best placed adult dancing couples at the Slovenia Open international competition. The results showed that a higher number of judges results in better reliability of their judgement in all four judging criteria. The values of intraclass correlation coefficients (ICC) were higher in the criteria of technical quality and movement to music (ICC = 0.78), whereas those pertaining to partnering skills and choreography were lower (ICC = 0.67; 0.68). The change in the judging system, with introduction of six judges for the rating of each component, has proven to be reasonable and has improved the reliability of judging.

Keywords: sport dance, judging system, aesthetic sports

■ Uvod

Sodniško ocenjevanje v estetskih športih že od nekdaj pomeni izziv, saj rezultat ni merljiv, kot je pri izmeri razdalje, hitrosti, številu zadetih košev itd., ampak je večinoma odvisen od subjektivne ocene sodnikov. Pri preučevanju sodniških sistemov v estetskih športih je bilo ugotovljenih več pomanjkljivosti. Med njimi so pristranskost sodnika zaradi večjega izkazovanja naklonjenosti tekmovalcem svojih držav (Seltzer in Glass, 1991; Ste-Marie in Valiquette, 1996; Whissell idr., 1993), ocena sodnika, na katero vpliva ugled tekmovalca (Findlay in Ste-Marie, 2004), »halo učinek«, ki se nanaša na tendenco sodnikov, da posplošijo svojo oceno na vse segmente športnikovega nastopa, čeprav se ti med seboj razlikujejo (Borman, 1975), vpliv spomina sodnika na predhodni nastop tekmovalca (Ste-Marie, 2003; Ste-Marie in Valiquette, 1996; Ste-Marie, Valiquette in Taylor, 2001) idr. Več raziskav je preučevalo zanesljivost in veljavnost sodniških sistemov v estetskih športih in s tem povezanih pomanjkljivosti ocenjevanja (Bučar idr., 2014; Leandro idr., 2017; Leon-Parados in Jemni, 2022; Leskošek idr., 2018; Mack idr., 2019; Ponciano idr., 2018; Premelč idr., 2019). Izkazalo se je, da na ocenjevanje in končni rezultat vplivajo tudi sodnikove tekmovalne izkušnje (Pizzera, 2012), raven sodniške licence (nacionalna/mednarodna) (Čuk idr., 2012; Dallas in Kirialanis, 2010; Flessas idr., 2015) in oblikovanje sodniških lestvic (Atiković idr., 2012; Mack, Bryan idr., 2019).

V nekaterih estetskih športih so se zavzemali za spremembe sodniških sistemov z namenom boljše zanesljivosti in pravičnosti ocenjevanja. Največ sprememb v sodniškem ocenjevanju v estetskih športih je bilo uveljavljenih v športni in ritmični gimnastici, umetnostnem drsanju ter sinhronem plavanju (FIG, 2021; FINA, 2017; ISU, 2003). Zahtevnost koreografij in tehničnih elementov je postala številčno ovrednotena, določeni so bili obvezni elementi in odbitki za napake v izvedbi, tehnična in umetniška komponenta sta se začeli ocenjevati ločeno, na novo so bile oblikovane ocenjevalne lestvice in izračun končnih rezultatov idr. Spremembe so bile uvedene tudi v plesu, in sicer akrobatskem rokenrolu ter standardnih in latinskoameriških plesih (WDSF, 2017).

V športnem plesu plesalci lahko tekmujejo v treh različnih zvrsteh, in sicer v latinskoameriških plesih (samba, čačacha, rumba, paso doble, jive), standardnih plesih (angle-

ški valček, tango, dunajski valček, počasni fokstrot in hitri fokstrot) ali/in kombinaciji vseh 10 plesov. Uspešnost plesalcev na tekmovanju je odvisna od njihovega plesnega nastopa in sodniške ocene tega. Do leta 2013 se je na vseh tekmovanjih uporabljal sodniški sistem, ki je temeljil na razvrščanju (rangiranju) plesnih parov. Prvi predlog novega sodniškega sistema je mednarodna plesna zveza (WDSF) predstavila leta 2008 in je temeljil na oblikovanju pravil, ki so jih razvili pri japonski plesni zvezi po vzoru sodniškega sistema v umetnostnem drsanju iz leta 2004. Prvič je bil preizkušen leta 2009 v finalu grand slama v Šanghaju (Ambrož, 2010). Po poglobljenem delu, opazovanju in povratnih informacijah je leta 2013 prešel v veljavo na najvišjih mednarodnih tekmovanjih. Do leta 2017 so uvedli še nekaj sprememb in ga nadgradili v različico, imenovano 3.0 (WDSF, 2017). V športnem plesu se tako uporabljata dva sodniška sistema. Star sodniški sistem razvrščanja plesnih parov se uporablja na tekmovanjih nižje ravni, nov sodniški sistem številčnega ocenjevanja pa na najvišjih mednarodnih tekmovanjih, kot so WDSF Grand Slam, WDSF Grand Prix, svetovno in evropsko prvenstvo, svetovni in evropski pokal (WDSF, 2018a). Glede na raven tekmovanja se spreminja tudi število sodnikov, in sicer od 3 do 12.

Novi sodniški sistem vključuje štiri ocenjevalne kriterije: tehnična kvaliteta, odnos plesalec-plesalka, gibanje z glasbo in koreografija (WDSF, 2017, 2018a) (Slika 1). Pri prvih spremembah sodniškega sistema so vsak kriterij ocenjevali po trije sodniki. Pojavljalo se je vprašanje, ali so trije sodniki dovolj za zanesljivo oceno posameznega kriterija. Vendar je več kot 12 sodnikov na tekmovanjih težko zagotoviti, zato so se odločili, da dva kriterija združijo v tehnično

komponento (tehnična kvaliteta, odnos plesalec-plesalka) in dva v umetniško komponento (gibanje z glasbo in koreografija). Vsako komponento ocenjuje po šest sodnikov z oceno od 0 do 10. Končna ocena plesnega nastopa je odvisna od ocen obeh komponent in je izračunana, kot določa pravilnik ocenjevanja (WDSF, 2017).

Namen te študije je bil ugotoviti, kako število sodnikov vpliva na zanesljivost sodniškega ocenjevanja in koliko sodnikov je potrebno, da lahko govorimo o zanesljivosti ocenjevanja. Cilj je bil tudi ugotoviti, ali je pri vseh ocenjevalnih kriterijih potrebno enako število sodnikov. Je zanesljivost ocenjevanja tehnične komponente mogoče doseči z manjšim številom sodnikov in večjim številom pri umetniški komponenti? Odgovor na vprašanje bo omogočal natančnejši vpogled v to, ali število sodnikov vpliva na zanesljivost ocenjevanja posameznih kriterijev.

■ Metode

Vzorec merjencev

Vzorec je sestavljalo 18 sodnikov, od tega dva z nacionalno in 16 z mednarodno sodniško licenco. Povprečno so imeli $19,6 \pm 9$ let sodniških izkušenj. Vsi sodniki so opravili letni sodniški izpit in so bili usposobljeni za sojenje po novem sodniškem sistemu.

Metode zbiranja in obdelave podatkov

Za ugotavljanje zanesljivosti sodniškega sistema so sodniki ocenili 12 najbolj uvrščenih članskih plesnih parov (nad 19 let), ki so se udeležili mednarodnega tekmovanja IDSF International Open 2011 v standardnih in latinskoameriških plesih v Sloveniji. Na podlagi videoposnetkov, predvajanih na

Slika 1. Ocenjevalni kriteriji v sodniškem sistemu standardnih in latinskoameriških plesov Opomba. Povzeto po WDSF, 2017.

velikem platnu, so jih ocenili v vseh ocenjevalnih kriterijih z ocenami od 0 do 10 v vseh standardnih in latinskoameriških plesih. Pri zbiranju posnetkov so bile videokamere postavljene ob plesišču na prostoru, kjer stojijo sodniki, s čimer je bil zagotovljen čim bolj enak pogled na plesne pare kot v realnih razmerah. Za vsak plesni par so imeli sodniki na voljo minuto, da ga ocenijo v enem ocenjevalnem kriteriju, kar je primerljivo s časom, ki ga imajo sodniki na tekmovanju.

Za ugotavljanje vpliva števila sodnikov na zanesljivost ocenjevanja so bili izračunani interklasni korelacijski koeficienti (ICC), standardna napaka meritev (SEM) in najmanjša razlika (MD). ICC so bili izračunani s pomočjo Sperman-Brownove napovedne formule, pri čemer je bilo izbrano različno število sodnikov.

$$r_n = \frac{N(R)}{1 + (N-1) * R} \quad N = \text{število sodnikov};$$

$$R = \text{ICC za enega sodnika}$$

SEM je bila izračunana kot $SD * (1 - ICC(2,3))^{1/2}$, pri čemer SD predstavlja standardno deviacijo povprečnih ocen parov za posamezen ocenjevalni kriterij. MD je bila izračunana po formuli $SEM * 1,96$. Vsi izračuni so bili narejeni z *irr* in *psych* izdaje softvera R (The R project for statistical computing, 2015).

Rezultati

Vse vrednosti ICC kažejo na slabo zanesljivost sodniškega ocenjevanja v primeru, da posamezni kriterij ocenjujejo samo trije sodniki. S šestimi sodniki zanesljivost doseže sprejemljivo vrednost pri kriteriju tehnične kvalitete (ICC = 0,78) in gibanja z glasbo (ICC = 0,78), medtem ko kriterija odnos plesalec-plesalka (ICC = 0,70) in koreografija (0,71) to dosežeta pri ocenjevanju s sedmimi sodniki. Dobro zanesljivost (ICC ≥ 0,75) (Koo in Li, 2016) kriterija tehnične kvalitete in gibanja z glasbo dosežeta pri ocenjevanju s petimi sodniki, druga dva kriterija pa šele pri ocenjevanju z devetimi sodniki. V Tabeli 1 je prikazano, kako se zanesljivost ocenjevanja izboljšuje z večjim številom sodnikov. Vrednosti ICC s povečevanjem števila sodnikov naraščajo (Graf 1), SEM in MD pa se zmanjšujeta. Če en ocenjevalni kriterij ocenjuje šest sodnikov, se vrednosti ICC v primerjavi s tremi sodniki zvišajo od 0,14 do 0,17, v primeru dvanajstih sodnikov pa celo od 0,24 do 0,30. Vrednosti ICC se od enajstih sodnikov naprej zvišujejo le še za 0,01, zato bi bilo povečevanje števila sodnikov od tu naprej nesmiselno.

Tabela 1

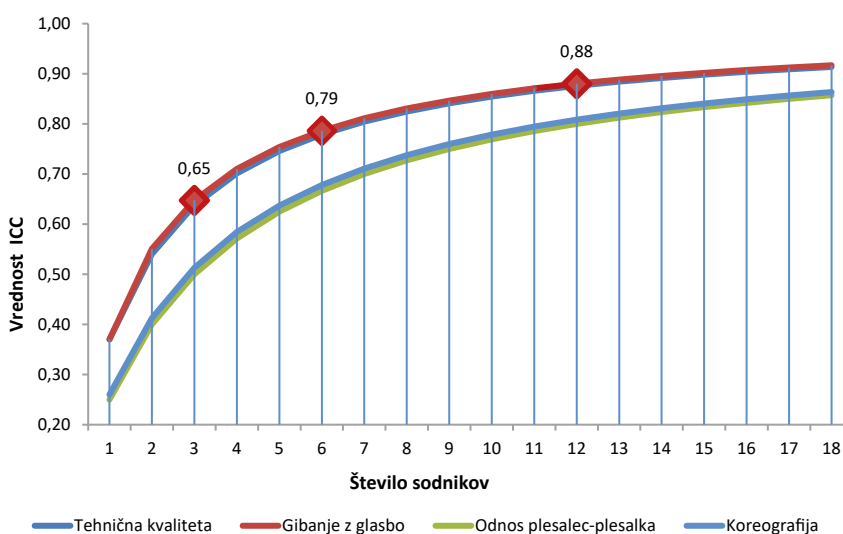
Vpliv števila sodnikov na zanesljivost ocenjevanja glavnih kriterijev

Število sodnikov	Tehnična kvaliteta		Odnos plesalec-plesalka		Gibanje z glasbo		Koreografija	
	ICC	SEM	ICC	SEM	ICC	SEM	ICC	SEM
1	0,37	1,17	0,25	1,33	0,37	1,38	0,26	1,24
2	0,54	1,00	0,40	1,19	0,54	1,18	0,41	1,10
3	0,64	0,89	0,50	1,08	0,64	1,05	0,51	1,00
4	0,70	0,81	0,57	1,00	0,70	0,95	0,58	0,93
5	0,75	0,75	0,63	0,94	0,75	0,88	0,64	0,87
6	0,78	0,70	0,67	0,88	0,78	0,82	0,68	0,82
7	0,80	0,65	0,70	0,84	0,80	0,77	0,71	0,77
8	0,82	0,62	0,73	0,80	0,82	0,73	0,74	0,74
9	0,84	0,59	0,75	0,77	0,84	0,69	0,76	0,71
10	0,85	0,56	0,77	0,73	0,85	0,66	0,78	0,68
11	0,87	0,54	0,79	0,71	0,87	0,64	0,79	0,65
12	0,88	0,52	0,80	0,68	0,88	0,61	0,81	0,63
13	0,88	0,50	0,81	0,66	0,88	0,59	0,82	0,61
14	0,89	0,49	0,82	0,64	0,89	0,57	0,83	0,59
15	0,90	0,47	0,83	0,62	0,90	0,56	0,84	0,58
16	0,90	0,46	0,84	0,61	0,90	0,54	0,85	0,56
17	0,91	0,45	0,85	0,59	0,91	0,53	0,86	0,55
18	0,91	0,44	0,86	0,58	0,91	0,51	0,86	0,53

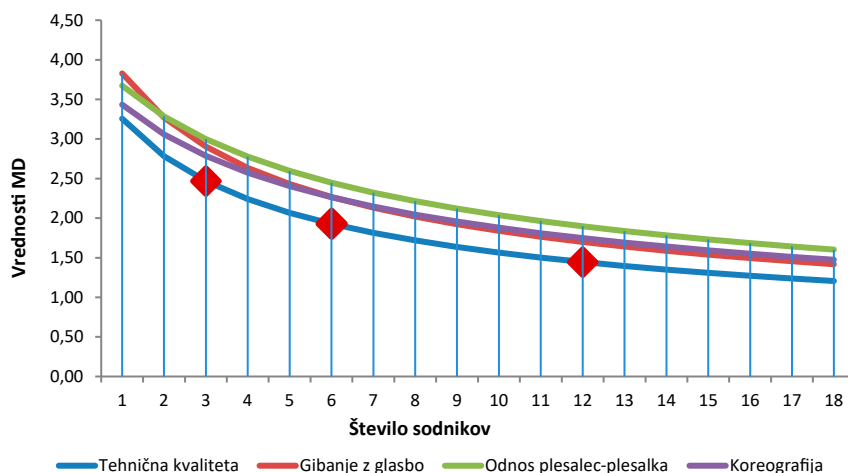
Opomba. ICC – interklasni korelacijski koeficienti; SEM – standardna napaka meritev.

SEM in MD se s povečevanjem števila sodnikov zmanjšujeta, kar prav tako kaže, da se s povečevanjem števila sodnikov izboljšuje zanesljivost ocenjevanja (Tabela 1 ter Sliki 2 in 3). Pri ocenjevanju enega kriterija z dvanajstimi sodniki v primerjavi s tremi se SEM zmanjša od 0,37 do 0,43, MD pa od

1,02 do 1,20. Najnižja SEM, z ocenjevanjem s šestimi sodniki, je pri kriteriju tehnične kvalitete (SEM = 0,70), nekoliko višja je pri kriteriju gibanja z glasbo in koreografije (SEM = 0,82), najvišja pa pri kriteriju odnosa plesalec-plesalka (SEM = 0,88).

Slika 2. Vpliv števila sodnikov na vrednost ICC

Slika 3. Vpliv števila sodnikov na vrednost MD

Razprava

Rezultati kažejo, da se zanesljivost sodniškega ocenjevanja v standardnih in latinskoameriških plesih pri vseh ocenjevalnih kriterijih izboljšuje s sojenjem več sodnikov. Prejšnje raziskave preučevanja zanesljivosti novega sodniškega sistema z ocenjevanjem treh sodnikov za posamezni kriterij so se izkazale kot slabo zanesljive (Premelč idr., 2019). Odločitev o združevanju kriterijev v dve komponenti, tehnično in umetniško, pri čemer vsako ocenjuje po šest sodnikov, se je izkazala kot dobra. Rezultati so pokazali, da je bila zanesljivost ocenjevanja boljša pri ocenjevanju kriterija tehnične kvalitete in gibanja z glasbo. Tudi v gimnastiki sta Leon-Padros in Jemni (2022) prišla do podobnih ugotovitev, in sicer, da je zanesljivost ocenjevanja boljša pri ocenjevanju tehnične izvedbe kot pri ocenjevanju umetniškega dela. V pravilniku sodniškega ocenjevanja standardnih in latinskoameriških plesov (WDSF, 2017) so ocenjevalni kriteriji razdeljeni na več podkriterijev. Tehnični elementi, kot so drža, osnovno gibanje in figure pri posameznem plesu, so natančno določeni in opisani (Howard, 2007; Laird, 2009). Prav tako kriterij gibanja z glasbo, ki opredeljuje časovno skladnost, ritmične zahteve, različne ritmične interpretacije itd. (WDSF, 2017). Natančnejša opredelitev teh dveh kriterijev omogoča in pomaga pri natančnosti ocenjevanja, saj sodniki s svojim znanjem prepoznajo dobro oziroma slabo izvedbo in morebitne napake. Zato sta skladnost in zanesljivost sodniških ocen večji pri kriteriju tehnične kvalitete in gibanja z glasbo. Ocenjevalni kriterij odnosa plesalec-plesalka vključuje ocenjevanje plesne drže para ter vodenje

in sposobnosti vodenja pri osnovnih gibih in figurah (WDSF, 2017). Kljub temu je ta kriterij manj natančno opredeljen v primerjavi s kriterijem tehnične kvalitete, še posebej pri latinskoameriških plesih, ko plesalec in plesalka plešeta v odprti drži, pogosto tudi brez dotika in le z izrazno komunikacijo. V standardnih plesih sta drža plesnega para in vodenje natančno tehnično določena. Plesalko in plesalca v drži povezujejo točke stika, ki jih morata ohranjati med plesom v različnih položajih in tako ohraniti gibanje kot eno, in ne kot gibanje dveh posameznikov (Howard, 2007). V članski kategoriji koreografija s pravilnikom ni določena, obstaja pa seznam figur, katerih pravilna izvedba je natančno opisana v knjigah tehnike posameznih plesov (WDSF, 2018b) in jih plesalci lahko vključijo v svojo koreografijo. Koreografije se tako lahko med plesnimi pari zelo razlikujejo, tako po dinamiki gibanja, gibanju po prostoru, izbiri elementov, izbiri drže idr. Nedoločljivost obveznih elementov plesnemu paru omogoča izbor figur, ki skrijejo njegove tehnične pomanjkljivosti in poudarijo kvalitete, vendar pa je zato težje določiti težavnost koreografije. Velik vpliv na vrednotenje koreografije imajo plesalčeva interpretacija koreografije, osebni stil, ustvarjalnost in izraznost plesalcev. Sodniška ocena je odvisna tudi od všečnosti plesnega para in koreografije posameznemu sodniku, kar najverjetneje vpliva na slabšo zanesljivost ocenjevanja. K izboljšanju zanesljivosti ocenjevanja kriterija koreografije bi verjetno lahko pripomogla določitev obveznih elementov, tako kot so to uvedli v umetnostnem drsanju (ISU, 2003).

Dobra stran pri združevanju štirih kriterijev v dve komponenti (tehnična in umetniška)

je, da je v vsaki komponenti en kriterij natančneje opredeljen s pravilnikom, drugi pa je slabše opredeljen in povezan bolj z dojemanjem estetike posameznega sodnika. S tem se izboljša zanesljivost vsake komponente. Prav je, da v plesu ostaja poudarek tudi na estetski vrednosti, ki ni strogo določen, saj to plesalcem omogoča lastno izražanje skozi ples in ohranja estetsko komponento živo (Bijster 2012a; Byczkowck-Owczarek, 2019; Lapaeva, 2013; Picard, 2006). Seveda se lahko zaradi subjektivnega ocenjevanja pojavljajo nesoglasja, manipulacije v sojenju in nestrinjanje vseh vpeljenih. Da bi se temu izognili, je smiselno zagotoviti večje število sodnikov, saj se je izkazalo, da je s tem zanesljivost ocenjevanja boljša in sojenje pravičnejše.

Novega sodniškega sistema še vedno ni mogoče uporabljati na vseh ravneh tekmovanj, kar je posledica premajhnega števila sodnikov in premalo finančnih sredstev, saj je večje število sodnikov na tekmovanju povezano tudi z višjimi stroški, ki si jih organizatorji tekmovanj težko privoščijo. Nekateri plesni strokovnjaki so tudi mnenja, da sta novi sodniški sistem in številčno ocenjevanje športni ples spremenila predvsem v šport in zanemarila segment umetnosti (Bijster, 2012b; Pletnev, 2012). A kljub temu si mednarodna plesna zveza (WDSF) prizadeva za vključitev športnega plesa med olimpijske športe, zato je nujno, da je sodniški sistem dobro opredeljen, zanesljiv in veljaven. Poleg tega s številčnim ocenjevanjem tekmovalci in trenerji dobijo povratno informacijo o tem, v katerih segmentih plesnega nastopa so boljši in v katerih slabši. Na podlagi tega lahko prilagodijo svoj trenajni proces in ga usmerijo ali v izboljšanje tehničnih elementov ali v izraznost, koreografijo itd.

Sodniki so strokovnjaki na svojem področju, večinoma so tudi sami bili vrhunski plesalci in imajo veliko znanja o tehniki plesa in drugih karakteristikah pri ocenjevanju plesalcev. Vendar pa plesno znanje še ne pomeni, da pri sojenju ne prihaja do napak in da so odločitve sodnikov vedno prave, ne glede na to, da nameni sodnika niso slabi. Subjektivnost ocenjevanja lahko vodi do vprašljivih sodniških odločitev, čeprav so kriteriji ocenjevanja določeni v sodniškem pravilniku. Na omenjene težave pri ocenjevanju v športnem plesu so opozorili tudi Anderluzzi idr. (2021), ki so poudarili, da je v sodniškem sistemu nujno čim bolj natančno opredeliti kriterije in s tem omejiti subjektivnost ocenjevanja.

■ Zaključek

Novi sodniški sistem v standardnih in latino-ameriških plesih je z izboljšavami v zadnjih letih prispeval k bolj kakovostnemu ocenjevanju. Z združitvijo štirih ocenjevalnih kriterijev v dve komponenti in posledično povečanjem števila sodnikov na šest (ti ocenjujejo posamezno komponento) je zanesljivost ocenjevanja višja. Brez odgovora pa ostaja vprašanje, ali bi lahko zanesljivost ocenjevanja kriterija odnosa plesalec-plesalka in koreografije še izboljšali npr. z določitvijo obveznih elementov, odbitkov za napake idr. Prav tako bi bilo smiselno na ocenjevalni lestvici vsaki oceni pripisati opis, ki opredeljuje izvedbo za doseg posamezne vrednosti, predvsem pa najti rešitev za uporabo novega sodniškega sistema na vseh ravneh tekmovanj. Nedvomno je športni ples naredil velik korak v smeri kakovostnega ocenjevanja, z dodatnimi izboljšavami pa ga lahko postavimo na še višjo raven. Omejitve raziskave je bila, da je sojenje potekalo na podlagi videoposnetkov, ki kljub dobremu prikazu plesnega para ne morejo nadomestiti realnih okoliščin, npr. vzdušja, komunikacije plesnega para z gledalci in sodnikom idr. Tudi v prihodnje bi bilo smiselno preverjanje zanesljivosti ocenjevanja na tekmovanjih, ločeno po disciplinah in starostnih kategorijah, saj bi s tem dobili širši vpogled v prednosti in pomanjkljivosti sodniškega ocenjevanja.

■ Literatura

- Ambrož, N. (2010). New judging system. *World DanceSport magazine*, 4, 36–40.
- Anderlucci, L., Lubisco, A. in Mignani, S. (2021). Investigating the Judges Performance in a National Competition of Sport Dance. *Social Indicators Research* 156, 783–799.
- Atiković, A., Delaš Kalinski, S., Bijelić, S. in Avdibašić Vukadinović, N. (2012). Analysis results judging world championships in men's artistic gymnastics in the London 2009 year. *Sport Logia*, 7(2), 93–100.
- Bijester, F. (2012). Changing the system of judging. Pridobljeno 1. 8. 2013 s <https://archives.dance/2012/07/from-fred-bijster-changing-the-system-of-judging/>
- Bijster, F. (2013). Thoughts on Objective Judging. Pridobljeno 1. 8. 2013 s <https://archives.dance/2012/04/objective-judging-fred-bijster/>
- Borman, W. C. (1975). Effects of instructions to avoid halo error on reliability and validity of performance evaluation ratings. *Journal of applied psychology*, 60(5), 556.
- Byczkowska-Owczarek, D. (2019). Performing on the Boundary of Art and Sport: The Case of Competitive Ballroom Dancers. *Czech Sociological Review*, 55(3), 369–392. <https://doi.org/10.13060/00380288.2019.55.3.471>
- Čuk, I., Fink, H. in Leskošek, B. (2012). Modeling the final score in artistic gymnastics by different weights of difficulty and execution. *Science of gymnastics journal*, 4(1), 73.
- Dallas, G. in Kirialanis, P. (2010). Judges' evaluation of routines in men's artistic gymnastics. *Science of Gymnastics Journal*, 2(2), 49–58.
- FIG (2021). Main rules. Pridobljeno 2. 2. 2022 s Fédération Internationale de Gymnastique (gymnastics.sport)
- FINA (2017). Artistic swimming rules. Pridobljeno 4. 5. 2022 z Artistic Swimming Rules (fina.org)
- Findlay, L. C. in Ste-Marie, D. M. (2004). A reputation bias in figure skating judging. *Journal of Sport and Exercise Psychology*, 26(1), 154–166.
- Flessas, K., Mylonas, D., Panagiotaropoulou, G., Tsopani, D., Korda, A., Siettos, C. idr. (2015). Judging the judges' performance in rhythmic gymnastics. *Medicine & Science in Sports & Exercise*, 47(3), 640–648.
- Howard, G. (2007). *Technique of Ballroom Dancing*. Brighton: International Dance Teachers' Association.
- ISU (2003). ISU Judging system. Pridobljeno 1. 7. 2022 z ISU Judging System - International Skating Union
- Koo, T. K. in Li, M. Y. (2016). A Guideline of Selecting and Reporting Intraclass Correlation Coefficients for Reliability Research. *Journal of chiropractic medicine*, 15(2), 155–163.
- Laird, W. (2009). *The Laird technique of Latin dancing: New edition completed by Julie Laird*.
- Brighton: International Corporation.
- Lapaeva, E. (2013) Authenticity versus commercialism Part I. Pridobljeno 1. 9. 2014 s <https://archives.dance/2013/01/written-by-ekaterina-lapaeva/>
- Leandro, C., Ávila-Carvalho, L., Sierra-Palmeiro, E. in Bobo-Arce, M. (2017). Judging in Rhythmic Gymnastics at different levels of performance. *Journal of human kinetics*, 60(1), 159–165.
- León-Prados, J. A. in Jemni, M. (2022). Reliability and agreement in technical and artistic scores during real-time judging in two European acrobatic gymnastic events. *International Journal of Performance Analysis in Sport*, 22(1), 132–148.
- Leskošek, B., Čuk, I. in Peixoto, C. J. D. (2018). Inter-rater reliability and validity of scoring men's individual trampoline routines at European championships 2014. *Science of Gymnastics Journal*, 10(1), 69–79.
- Mack, M., Bryan, M., Heyer, G. in Heinen, T. (2019). Modeling judges' scores in artistic gymnastics. *The Open Sports Sciences Journal*, 12(1).
- Pajek, M. B., Kovač, M., Pajek, J. in Leskošek, B. (2014). The Judging of artistry components in female gymnastics: a cause for concern. *Science of gymnastics journal*, 6(3), 5–12.
- Picard, C. J. (2006). *From Ballroom to Dance Sport: Aesthetics, Athletics and Body Culture*. Albany, NY: State University of New York Press.
- Pizzera, A. (2012). Gymnastic judges benefit from their own motor experience as gymnasts. *Research quarterly for exercise and sport*, 83(4), 603–607.
- Pletnev, L. (2012) Adjudicator's issues. Pridobljeno 3. 6. 2014 s <https://archives.dance/2012/04/adjudicators-issues-from-leonid-pletnev/>
- Ponciano, K. R., Fugita, M., Figueira Júnior, A. J., da Silva, C. B., Meira Júnior, C. de M. in Bocalini, D. S. (2018). Reliability of judge's evaluation of the synchronized swimming technical elements by video. *Revista Brasileira de Medicina do Esporte*, 24, 182–185.
- Premelč, J., Vučković, G., James, N. in Leskošek, B. (2019). Reliability of judging in DanceSport. *Frontiers in psychology*, 10, 1001.
- Seltzer, R. in Glass, W. (1991). International politics and judging in Olympic skating events: 1968–1988. *Journal of Sport Behavior*, 14(3), 189.
- Ste-Marie, D. (2003). Memory biases in gymnastic judging: Differential effects of surface feature changes. *Applied Cognitive Psychology: The Official Journal of the Society for Applied Research in Memory and Cognition*, 17(6), 733–751.
- Ste-Marie, D. M. in Valiquette, S. M. (1996). Enduring memory-influenced biases in gymnastic judging. *Journal of Experimental Psychology: Learning, Memory, and Cognition*, 22(6), 1498.
- Ste-Marie, D. M., Valiquette, S. M. in Taylor, G. (2001). Memory-influenced biases in gymnastic judging occur across different prior processing conditions. *Research Quarterly for Exercise and Sport*, 72(4), 420–426.
- WDSF (2017). Judging System 3.0. Pridobljeno 5. 4. 2016 z Judging Systems | World DanceSport Federation at worlddancesport.org
- WDSF (2018a). Competition rules. Pridobljeno 11. 8. 2022 s Competition Rules | World DanceSport Federation at worlddancesport.org
- WDSF (2018b). Technique Books. Pridobljeno 11. 8. 2022 s Technique Books | World DanceSport Federation at worlddancesport.org

Dr. Jerneja Premelč

Univerza v Ljubljani, Fakulteta za šport
jerneja.premelc@guest.arnes.si